

Kaip mąsto Tėvas ir Viešpats. 1 dalis

John Fenn, 2014 m. sausio mėn. 18 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveikinu visus,

Vieną vakarą aš norėjau suvalgyti picą ir žinojau, kad Barbara nebūtų Barbara jei neturėtų kelių picų šaldiklyje. Aš atidariau šaldiklį ir pamačiau štai ką. Mano nepatyrusiai akiai tai atrodė kaip krūva nereikalingo maisto suversto Antarktidos šaltyje, be jokios tvarkos, kaip daugybė ledinių priešų nematomos jėgos sumestų į krūvą. Bet aš pažinojau ją pakankamai gerai, kad suprasčiau, jog šitas sudėtingas rinkinys buvusių popkornų ir pyragų dėžučių bei folijoje suvyniotų picų ruošinių iš tiesų buvo sudėliota pagal jos griežtą sistemą.

Ji pasakė, kad mes turime picų šaldiklyje, bet dabar aš stovėjau atidaręs dureles ir nieko nesupratau. „Brangioji, KUR yra ta pica šaldiklyje?“

Ji atsakė „Picos dėžutėje!“ Hmmm... „Picos dėžutė?... Kuri iš jų yra toji?“ Paklausiau vis dar spoksodamas į Arkties dykvietę. Be priekaišto ji nuėjo prie šaldiklio, pačiupo aukštą Kalėdinę dėžutę, kurią mačiau stovint kairėje, padėjo ant stalo ir pasakė: „Čia, **tai** ir yra picos dėžutė“

Mes turėjome Kalėdinę dėžutę jau daug metų, ją gavome kaip dovaną su popkornu ir naudojome šaldyti maisto atliekas, kurias mes norėjome panaudoti ateityje. Kai aš nuėmiau įpakavimą, rūpestingai atsargiai išėmiau picos gabaliukus, kurie buvo plastikiniuose maišeliuose, pasirodė, kad buvo 4 gabaliukai maišelyje, kiekvienas gabaliukas glaudžiai sudėti vienas prie kito, tokiu būdu užpildydami dėžutę. Jos nuovokumas ir mokėjimas susitvarkyti man labai patiko. Bet aš, bandydamas sujungti taškus, turėjau paklausti: „Kaip Kalėdinė dėžutė pavirto picų dėžute?“

„ Žinoma – tai picos dėžutė! Pica yra itališka. Italų vėliavos spalvos yra raudona, žalia ir balta. Ta dėžutė yra raudona, žalia ir balta, taigi, tai yra picos dėžutė! Aš stovėjau nustėręs, dabar staiga supratau... juokinga!

Mokykimės suprasti, kaip Tėvas ir Viešpats galvoja

Kartais Viešpaties logika mums atrodo lyg kitose bangose, kaip Barbaros logika buvo man tą dieną. Kai ji paaiškino, kaip ji mąsto, aš supratau tai, nors toks mąstymas man nebuvo natūralus. Bet jai, tai buvo logiška, ir kai buvau įvesdintas į jos sistemą, supratau, kaip ji mąsto.

Pirmas dalykas, ką reikia suprasti: mes esame kviečiami suprasti Jo mintis ir kelius

„Jo keliai yra aukštesni negu mūsų keliai ir Jo mintys aukštesnės nei mūsų mintys“. Dažnai sakoma, kad mes niekada nežinome dangaus požiūrio, kodėl Jis leido kažkam nutikti. Nesupraskite neteisingai – yra paslapčių, kurias sužinosime tik danguje. Bet naudoti šitas eilutes šituo būdu netinka.

Ta pastraipa iš Izaijo 55:13 nesako, kad Dievo keliai yra tokie aukšti virš mūsų, kad Jo neįmanoma suprasti. Jis nesako, kad Kalėdinė dėžutė yra picos dėžutė, tik tu esi vargšas žmogelis ir negali to suprasti.

Šis skyrius yra apie žmogų, kuris atgailauja ir palieka savo kelius bei mintis, priima pakvietimą eiti Dievo keliais ir mąstyti Jo mintis. Žiūrėkite:

„Kiekvienas, kuris yra ištroškęs teateina ir teatsigeria... Ieškokite Viešpaties, kol Jį galima rasti. Šaukitės Jo, kol Jis arti... nedorėlis tepalieka savo kelia, o neteisusis savo mintis, tegrižta jis pas Viešpatį, mūsų Dievą, ir Jis pasigailės jo, nes yra gailėstingas... Nes mano mintys yra ne jūsų mintys ir mano keliai – ne jūsų keliai, – sako Viešpats. – Nes kiek dangūs yra aukščiau už žemę, tiek mano keliai aukštesni už jūsų kelius ir mano mintys – už jūsų mintis.

Ar jūs pastebėjote

Tėvas išplečia savo pakvietimą, atmesti savo kelius ir mintis ir pasirinkti Jo mintis ir kelius!

Romiečiams 12:1-2 mums pasakyta pasikeisti per proto atnaujinimą, mąstyti taip, kaip Jis mąsto, ir tada mes galėsime „pažinti Dievo valią, kuri yra gera, priimtina ir tobula (užbaigta)“ mūsų gyvenimuose. Jis nori, kad mes pakiltume į aukštesnius kelius! Juk mes esame Jo vaikai! Argi mes patys nenorėtume, kad mūsų vaikai mąstytų aukštesnėmis mintimis ir gyventų aukštesniuose keliuose?

Daugiau jokių vilnų, tokių kaip: „jei tai įvyks su manimi, aš suprasiu, kad tai Dievo valia“

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 1 (2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

1 Korintiečiams 2:9 pasakyta, kad mūsų akys, ausys ir įsivaizdavimai negali pasakyti, ką Dievas Tėvas paruošė mums, tai reiškia, kad mes negalime suprasti Jo valios iš aplinkybių bei natūraliu būdu. Bet 10 eilutėje pasakyta:

„Dievas mums tai apreiškė per savo Dvasią, nes Dvasia visa ištiria, net Dievo (Tėvo) gelmes“. Ir Jis tęsia 12 eilutėje, sakydamas: „O mes gavome ne pasaulio dvasią, bet Dvasią iš Dievo, kad suvoktume, kas mums Dievo dovanota“.

Tegul miršta ta nuostata, kad tu turi ieškoti Jo valios natūraliose aplinkybėse. Dabar tu esi Jo vaikas, gimęs į šeimą, ir tu turi Jo Dvasią savo viduje, taigi tu gali pažinti ką Jis yra paruošęs per Jo Dvasią savojoje dvasioje.

Tai leidžia pakeisti mąstymą nuo ieškojimo Jo valios išorėje: „Jei tai ir tai atsitinka, tai turi būti Dievas“ į tai, kad „Jis gyvena mano viduje, taigi aš išmoksiu jausti kryptį per Šventąją Dvasią savo viduje“. Tai ir yra užkopimas aukščiau į Jo kelius ir Jo mintis.

Picos dėžutė, ar Kalėdinė dėžutė?

Ką tu galvojai apie krikščionis, kuomet dar buvai neatgimęs? Tavo mintys pasikeitė nuo: „išprotėję fanatikai, atsiskyre nuo realaus pasaulio savo religijoje“ iki: „mano broliai ir sesės, aš jus taip myliu!“ Tu pakilai šitoje srityje į aukštesnes mintis ir kelius. Tu mąstai, kaip mąsto Dievas šiuo klausimu.

Ką tu mąstei apie kalbėjimą kalba, kurios tu niekada anksčiau nebuvo girdėjęs (kalbomis)? „Tie išprotėję sekmininkai, tie kvailiai charizmatai - jų liftas nepakyla iki viršaus! Šviesos žybcioja, varpelis skamba ir vartai pakelti, bet nėra jokio traukinio! Kaip kvaila! kažkas užpūtė jų piloto šviesas!“ Bet dabar – **tu** kalbi kitomis kalbomis ir galvoji, kad tai yra normalu. Tu mąstai taip, kaip Dievas mąsto šiuo klausimu.

Kalėdų dėžutė, picos dėžutė. Tu suradai ryšį ten, kur anksčiau nebuvo įmanoma, bet dabar tai įgijo tobulą prasmę. Tu buvai įvesdintas į dangaus karalystės paslaptį. Tu žinai paslaptis, kurios yra kvailybės tiems, kurie neįvesdinti, nors jos iš tiesų yra aukštesnės mintys ir aukštesni keliai.

Kaip tas lėktuvas skrenda?

Ar tu kada nors suvokei, kad Kristoforas Kolumbas būtų galėjęs nusukti į Ameriką 1492? Jis būtų galėjęs, nes 1492 metais veikė tie patys aerodinamikos dėsniai, kurie leidžia paukščiams ir lėktuvams skraidyti. Bet jei mes galėtume sugrįžti atgal į tą laiką ir pasakyti, kad jis gali skristi, iš mūsų geriausiu atveju būtų tik pasijuokę.

Aukštesni keliai ir mintys buvo aplinkui jį, bet jis jų nepažino. Jis matė skrendančius paukščius, bet negalėjo „sujungti taškų“, kad ir žmogus galėtų skristi, palikdamas tokias mintis kaip svajones ir įsivaizdavimus.

Stebuklai nėra tokie?

Stebuklas yra apibūdinamas kaip įvykis, kuris nepavaldus gamtos dėsniams, gamtos dėsnių paneigimas, kad pasiektum gerą rezultatą, arba nepaaiškinamas „Dievo veiksmas“. Bet stebuklas nėra gamtos dėsnių paneigimas, bet aukštesniųjų dėsnių viešpatavimas žemesniems.

Lėktuvas arba paukštis nepaneigia traukos dėsnio, kai atsiplėšia nuo žemės, jis naudoja aukštesnius skridimo dėsnius, kurie laikinai viršija žemesnius. Mes dabar galime galvoti, kad aukštesni Tėvo dėsniai viešpatuoja žemesniems žemiškiems, kūniškiems. Mes galime galvoti aukštesnėmis mintimis, kurios viršija žemesnes mintis.

Kai jūs sakote tiesą užuot sakę ½ tiesos, kai jūs įkliūvate, jūs peržengiate aukštesnio tiesos dėsnio sritį. Kai jūs nusigręžiate nuo pornografijos ir žemesnių troškimų žiūrėti į negarbingus vyrus ir moteris, jūs pasirenkate aukštesnius kelius ir mintis. Kai jūs atsakote meile kažkam, kas jums darė bloga, jūs pasirenkate aukštesnius dėsnius. Visi jie iš tiesų yra aukštesni keliai, bet jie nesuprantami tiems, kurie negali jais vaikščioti. Galbūt reikės laiko, kad būtų patvirtinta, jog tai aukštesni keliai, bet tai tikrai pasitvirtins.

Tėvas nori, kad mes savo gyvenime matytume daugiau negu tai, kas atrodo tik krūva aliuminio folijos ir dėžučių suverstų be aiškios tvarkos. Jis nori, kad mes suprastume tai, ką mes matome, ir vaikščiotume aukštesniais keliais ir mintimis, išmoktume suprasti, kaip Kalėdinė dėžutė logiškai tampa picų dėžute... daugiau kitą savaitę, iki tada. Laiminu visus!

John Fenn

„Mes juk neviešpatuojame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 2
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

Kaip mąsto Tėvas ir Viešpats. 2 dalis

John Fenn, 2014 m. sausio mėn. 25 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveikinu visus,

„Mes čia pamatėme, kad nesugebame susikalbėti“, tai žodžiai iš JAV kalėjimo dramos, 1967 metų filmo „Cool Hand Luke“. Bet tai gali būti ir apie krikščionis, kurie bando tarnauti Dievui, bet nesuprato pagrindinės tiesos, kad Jis nemąsto taip kaip tu ir aš, taigi, mes privalome pakeisti savo mąstymą, ir mąstyti taip, kaip Jis. Daugelis bando priversti Jį mąstyti taip, kaip jie mąsto apie įvairias situacijas, ir dėl šios pagrindinės priežasties toks nesukalbėjimas.

Tik konteineriai

Žodžiai yra konteineriai tam, kas yra širdyje. Kai žmogus išlieja savo širdį žodžiais, mes pradedame pažinti tą asmenį. Ar jūs kada nors sutikote asmenį ir tapote draugais tik pradėję kalbėtis? Jų žodžiai parodė, kokia yra jų širdis.

Bet netgi, kai mes tampame artimesni kitam asmeniui ir pradedame per jo žodžius pažinti visą jo širdį ir charakterį, dažnai patiriame nesusikalbėjimą. Tai gali atsitikti, kai ištraukiame pasakytą žodį iš konteksto, arba galbūt, tai ką mes girdime nėra tai, ką jų širdis norėjo pasakyti, bet mes paimame tai, ką mes manome, kad jie turėjo omenyje, ir nubėgame su tuo, taip sukeldami nesusipratimą.

Mūsų sūnus, Chrisas praeitą savaitgalį praleido namuose. Protiškai jis 4 metų amžiaus, nors gruodžio 23 dieną jam jau sukako 34 metai. Vakar vakare jis vartė savo vaikišką Bibliją paveikslėliuose, kurią jis „skaito“. Jis pradėjo nuo Adomo ir Ievos sode ir papasakojo mums, ką kiekvienas gyvūnas pavaizduotas paveikslėliuose pasakė, kaip liūtas suriaumojo ir paklausė: „Kas bus pietų, Adomai?“, pats kikendamas.

Kai jis pamatė paveikslėlį apie tai, kaip Jėšua (Jėzus) prikėlė našlės sūnų iš mirusių, aš paklausiau Chriso, ką Jėšua pasakė berniukui, o jis atsakė pačiu valdingiausiu balsu: „Tu man buvai nepaklusnus, bernužėli!“

Mes pratrūkome juoku – Chrisas turi didelį humoro jausmą! Bet kai kurie krikščionys gali pagalvoti, kad Jėšua tikrai galėjo pasakyti kažką panašaus tam berniukui, nors tie, kurie Jį pažįsta, atmestų tokią idėją, nes pažinodami Jį žinome, kad Jis taip nesakytų.

Kontekstas

Štai kas nutinka, kai žmonės paima vieną ar dvi eilutes, arba žodžius iš konteksto ir sureikšmina jas virš kitų, ignoruodami arba nepažindami Jo širdies. Jie tampa įsitikinę, kad Jis pasakė tai arba šitai, kai faktiškai Jis yra cituojamas ne tame kontekste arba tai nereiškia, kad Jis tai sakė taip, kaip jie supranta.

Jeigu mes turime gerą draugą ir kažkas sako, kad jis sakė tai ir tai, arba padarė tai ir tai, mes galėtume atsakyti: „Nepanašu, kad tai eitų kalba apie jį“. Taip yra todėl, kad mes pažįstame jo žodžius ir jo širdį. Tai tinka, kai kažkas sako: „Dievas sako tai arba šitai“, bet jums tai nepanašu į tiesą apie Jį.

Dabar apie Jį

Jo Dvasia mumyse apreiškia tai, kaip Tėvas galvoja, ir ta Dvasia įkvėpė mūsų Naujojo Testamento puslapius. Taigi Naujojo Testamento puslapiai yra tai, kaip galvoja Tėvas, pradėdamas apreiškimu apie savo Sūnų, kuris pasakė: „Jei jūs matėte mane, jūs matėte Tėvą“. Kai mes skaitome Jo mintis, mes priimame jas ir pakeičiame jomis savo mintis, kad būtume kaip Jis, tada pritaikome tas mintis mūsų gyvenimui, pakeisdami mūsų gyvenimo stilių ir įpročius.

Todėl yra taip svarbu mums pažinti Jį iš Jo Dvasios ir Žodžio, nes jie visada sutaria taip, kaip mes norime, kad mūsų širdis ir žodžiai sutartų mūsų gyvenime (2 Petro 1:21 Jono 14:9)

Jėšua išvarinėjo demonus Dvasia, ir nors Jis yra Žodis, Jis nieko nedarė atskirai, tik kartu su Dvasia. Jis sakė, kad daro tik tai, ką matė darant Tėvą, kalbėjo tik tai, ką girdėjo kalbant Tėvą. Žodis ir Dvasia visada sutinka. Taigi, mes neištraukiame eilutės iš konteksto ir „neatsistojame ant jos“, mes visų pirma susijungiamo su Tėvu ir leidžiame, kad Jis apreiškimu vestų mus prie eilutės, kuri atskleidžia, ką kalba Jo širdis mūsų situacijai. (Mato 12:28, Jono 5:19, 30)

Ėjimas į trečiąjį dangų – ką Tėvas galvoja apie tai

Pauliaus laikais matomas dangus, vadinosi – pirmasis dangus, erdvė aukščiau – antrasis dangus, ir erdvė, kur gyvena Dievas – trečiasis dangus. Paulius sakė, kad jis buvo „pagautas“ į Rojų (dangų) arba „trečiąjį dangų“ (2 Korintiečiams 12:2,4).

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 3
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

Daug pinigų buvo surinkta ir tarnavimų pastatyta ant tokio pažado: jei ateisi į mūsų susirinkimą, nueisi į trečiąjį dangų, arba jie mokys tave, kaip tai padaryti, bet štai ką mąsto apie tai Tėvas:

„Nesakyk savo širdyje, kas pakils į dangų? (Ar parves Kristų žemyn iš aukštybių)“ Romiečiams 10:6

Ar tu gali matyti Jėzų arba nueiti į dangų Dvasioje taip, kaip Jonas Apr 1:10 ir 4:2? Ar gali matyti Viešpatį kaip Ezekielis tai padarė 1 skyriuje, arba kaip Izaijas matė dangų 6 skyriuje, Danielius 7 skyriuje, arba Jonas matė Tėvą Savo soste Apreiškimo knygoje 4 skyriuje po to, kai buvo paimtas į Dvasią? Žinoma. Bet kiekvienas pavyzdys Rašte turi vieną bendrą dalyką – šių patyrimų iniciatorius yra dangus, o ne žmogus.

Jei Jis nori parodyti tau dangų, nuostabu. Bet mes nesame to įvykio iniciatoriai. Ar galime mes melstis, garbinti ir būti tokioje pozicijoje prieš Jį kad galėtume priimti? Be abejonės. Bet Jis inicijuoja regėjimus ir išgyvenimus Dvasioje. Jis sako, kad mes neturime bandyti parsivesti Jėzų iš aukštybių, ir neturime siekti pakilti į dangų. Taigi štai, kaip Jis mąsto. Ar mes pakeisime savo mintis, kad sutiktume su Juo?

Pamąstykime apie tai – jei jūs bandote perteikti savo mintis asmeniui, bet jis labai laikosi savo požiūrio, jūs žinote, kad toliau kalbėtis nėra prasmės, jūs tiesiog baigiate diskusiją ir pasitraukiate. Taigi, kodėl taip dažnai mūsų kultūra bando pakeisti Dievo mintis, užuot siekus suprasti, kaip Jis mąsto? Yra vienintelis būdas kalbėti Jam, nes Jis yra tiesa ir Jis negali nuo tiesos nukrypti. Kaip sakoma, jei jauti, kad jau nesi taip arti Dievo, kaip anksčiau, pamąstyk, kas iš judviejų pasitraukė?

Nesupraskite manęs klaidingai, Jis palaimins žmones, kurie bando pakilti į dangų arba atvesti Kristų iš ten, kiek tik įmanoma, tik dėl to, kad Jis yra geras, Jis išnaudos kiekvieną galimybę duoti mums gerų dalykų, bet tai nereiškia, kad Jis patvirtins kažkokį asmenį ar mokymą. Neužmirškite, kad Jis gali ir asilą priversti kalbėti.

Bet kodėl Viešpats mąsto ir užrašo mums, kad mes neturėtume mąstyti, jog galime pakilti į dangų ar atvesti Kristų iš ten (melstis, kad pamatytume Jėzų/ patirtume Jo aplankymą)?

Pasirinkimas dabar

Štai kodėl – Kristus jau yra mumyse.

„Argi jūs nežinote, kad esate Dievo šventykla, ir kad Dievo Dvasia gyvena jumyse?“ (1 Kor 3:16)
„Ar jūs žinote, kad jūsų kūnas yra jumyse esančios Šventosios Dvasios šventovė...?“ (1 Kor 6:19)
„Kristus jumyse, šlovės viltis.“ (Kol 1:27)

Tiesa yra tokia, kad Dievas gyvena jumyse, taigi štai kaip Jis mąsto ir štai iš kokios perspektyvos Jis kalba. Jums nereikia pakilti į dangų nei atvesti Kristaus į žemę, Kristus jau yra jumyse. Taigi, tada jūs susiduriate su geiduliu turėti tuos dvasinius patyrimus, užuot turėjus teisingą tikėjimą ir teisingus sprendimus. Hmmm. Ar jūs vis dar norite mąstyti kaip Jis, ar jūs norite pasilikti su savo mintimis „Jei tik Jėšua man pasirodytų, aš Jo paklausčiau...“?

Pasirinkimas – ar jūs tikėsite senais dalykais nepaisydami Dievo Žodžio, kurio jūs turite 10 vertimų savo lentynose, ar paviršutiniška TV pamoklininko reklama, kuri apeliuoja į jūsų ego ir poreikį bei manipuliuoja jums dėl pinigų? Arba jūs paliksite savo mintis ir susiderinsite su Juo...

Tikra reali nesėkmė Kristaus kūne, ir tai tinka daugeliui pamoklininkų, yra tai, kad jie nepažįsta Jo. Jie yra tikintieji Kristumi, bet ne tie, kurie Jį pažįsta. Jei jie tikrai Jį pažinotų, jie suprastų, kad Jis nepitaria toms šiukšlėms, kurias jie kalba. Žinoti Žodį, bet nepažinti asmeniškai To, Kuris tą Žodį kalbėjo, veda į klaidą, daro Kristaus kūną anemišku ir silpnu.

Jeigu jūs norite bendrauti su Tėvu, jeigu jūs norite mokytis bendrauti su Tėvu ir Sūnumi bei pažinti Dvasią savyje ir turėti ramybę kiekvieną akimirką 24/7 (24 valandas per parą 7 dienas per savaitę), jeigu jūs norite vaikščioti gyvenime su Juo, jūs turite suvokti, kad Jis jumyse ir pradėti galvoti taip, kaip galvoja Jis.

Kitą savaitę mes pratęsimė apie mokymą: „Atviras dangus“, ir ką Tėvas iš tiesų sako apie tai. Laiminu!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 4
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

Kaip mąsto Tėvas ir Viešpats. 3 dalis

John Fenn, 2014 m. vasario mėn. 1 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveikinu visus,

Mes keliavome pėsčiomis Kolorado aukštumų prerijomis į pietus nuo LaJunta. Grįžtant aš nešiau kuprinėje Chrisą, kai jaunesni berniukai laipiojo po mažesnes kalvas ir leisdavosi žemyn kanjono sienomis. Mes rasdavome driežų ir tarantulų, vanagų, plėšrūnų ir tą dieną kažką, kas tuomet mus labai nustebino.

Su Chrisu ant savo nugaros aš kopiau į mesą (tai kalva su plokščia viršūne, dažnai sutinkama JAV vakaruose), kai kiti sekė paskui, ne per daug stačiomis, kad Barbara ir berniukai galėtų jas įveikti, bet pakankamomis, kad dviem 4 ir 7 metų berniukams tai būtų iššūkis. Akies krašteliu aš pastebėjau tamsią dėmę žemai prie horizonto, kuri greitai artėjo prie mūsų. Tai buvo B-1 bombonešis, su atgal nukreiptais sparnais. B-1 galėjo užlenkti savo sparnus atgal skridamas dideliu greičiu, o pietryčių Koloradas buvo naudojamas kaip treniruočių sritis didelio greičio skrydžiams arti žemės.

„Berniukai! Žiūrėkite B-1 bombonešis lekia tiesiai į mus!“ Mes lipdami kvatojome ir juokavome, įsivaizdavome bufalų (bizonų) bandas, indėnų karo stovyklas, keliautojus ir naujakurius dengtuose furgonuose, taigi, kai aš pasakiau, kad bombonešis artėja prie mūsų, pasigirdo: „Cha, cha, cha, tėti“.

Aš pasakiau: „Ne, iš tiesų, žiūrėkite!“ ir primygtinai sušukau: „Paskubėkite, paskubėkite“, tai privertė juos pažvelgti aukštyn. Mes buvome arti mesa viršūnės, šalia kelio, kuris liko toli apačioje, ir kai tik mes pažvelgėme aukštyn, beveik prieš pat mūsų akis praskrido B-1 bombonešis, be garso. Garsas pasigirdo po to, kai jis praskrido. Tada mus sukrėtė kurtinantis, kaulus drebinantis riaumojimas, ir jis tęsėsi tol, kol buvo brėžiama zigzaginė trajektorija tarp mesų. Mes buvome apkurtinti, ir dėkojome Tėvui, kad leido mums patirti tokį šurpulį, nuostabiu Jo numatytu laiku.

Tikėti Jo Žodžiu ir Dvasia užuot tikėjus populiaria surinkimo kultūra

Aš mokiau klasę Pasauliniame Maldos Centre Kolorado Springs, kad jie jau turi atvirą dangų, ir kad dabartiniai keisti mokymai yra klaida ir neatitinka, ką Tėvas sako apie tai. Kai aš dėščiau apie tai, kad Tėvas pasakė, jog mes jau turime atvirą dangų, jie nuščiuvo stulbinančioje tyloje.

Aš pasakiau jiems – jūs turite ramybę su Dievu Tėvu! Jis yra taikoje su jumis. Jis ne tik jus myli, bet ir jūs Jam patinkate. Jis sukūrė jus, pagimdė, tada įsūnijo tuo pačiu metu. Jis galvoja, kad yra taikoje su jumis ir priėjimas prie Jo jums visiškai atviras. Kodėl jūs turėtumėte mąstyti kitaip? Aš pacitavau šitą pastraipą: „Taigi, išteisinti tikėjimu, turime ramybę su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų... per kurį tikėjimu pasiekiamo tą malonę, kurioje stovime“ (Romiečiams 5:1-2)

Tada kažkas pasakė: „Cha, cha, teisingai, John“, lyg aš būčiau pasakęs: B-1 bombonešis artėja link mūsų.

„Ne iš tiesų! Žiūrėkite!“ Aš primygtinai norėjau, kad jie sektų kartu su manimi Naujojo Testamento puslapiams, ir kai mes skaitėme eilutę po eilutės viena ponia supyko, tarsi B-1 būtų ką tik praskridęs ir ji būtų apkurtusi nuo oro bangos sukkelto šoko.

Ji priėmė tai asmeniškai ir pasakė: „Negi jūs sakote, kad aš esu neteisi?“ Ji atsistojo: „Jūs norite kovoti? – pasakė ji ištiesusi pirštą: „kad aš išleidau tūkstančius dolerių konferencijoms, kelionėms, viešbučiams, paaukojimams ir kompaktiniams diskams, o jūs sakote, kad jūs esate teisus, o jie visi klysta? Neįsiveiskite, bet kas jūs toks?“

Aš pasakiau jai, kad ne tai yra svarbu, ar aš teisus, o jie klysta: „Aš sakau jums, ką jūsų Tėvas galvoja šiuo klausimu, o jūs nesąmoningai stambeldžiaujate, iškeldami žmogaus mokymą virš Jo minčių ir Jo kelių, kurie yra apreiškiami balanse su Žodžiu“. Tai jai nepatiko, bet aš nesupratau kodėl.

Ką Jis galvoja

Nors aš ir įžeidžiau religines dvasias, užsimaskavusias tarytum jos būtų charizmatinio apreiškimo smailgalys, atidengdamas tikrą kraštutinių mokymų veidą, aš galvojau kodėl gi nepratęsus. „Jūs galvojate, kad jūs turite klykti, šaukti ir surinkti tūkstančius, kad įtikintumėte Dievą atverti jums dangų, nes jūs buvote to mokomi, taip darydami Jį savo priešininku. Įsivaizduokite Jo nustebimą, kad Jis, tarkim, visą šitą laiką klydo, o _____ yra teisus.“

„Juokingas Tėvas Dievas! Jis galvoja, kad Jis palaimino jus visais dvasiniais palaiminimais danguje Kristuje. Jis galvoja, kad Jis jus išūnijo per Jėzų, taigi, jūs este Jo vaikai ir dalis Jo šeimos, turite pilną teisę į viską, ką Jis turi. Jis galvoja, kad Jis pasodino jus kartu su Savimi danguje Kristuje. Jis galvoja, kad jūs esate nauji kūriniai Kristuje ir dabar jums prieinama Jo malonė“. (Efeziečiams 1:3-6, 1 Petro 2:9, 2 Korintiečiams 5:17, Romiečiams 5:1-2)

„Visa ką jūs turite padaryti, tai nukreipti savo mintis link Tėvo“, ir jūs pasieksite Jo ausį. Jis yra jumyse. Taigi, kuo jūs tikite, ar tuo ką sako jūsų mėgstamas mokytojas ir surinkimo kultūra, ar tuo ką mūsų Tėvas galvoja ir sako šiuo klausimu?“

Kas iš tiesų jai kėlė nerimą?

Po kavos pertraukėlės, ji nusiramino ir sugrįžo į klasę. Ji man pasakė, kad jai kėlė nerimą tai, kad aš kalbėjau su valdžia, taip lyg tikrai žinočiau, ką aš kalbu. Ji pasakė, kad aš nekalbu apie Jį kaip kiti, bet kalbėjau nuo Jo. Ji jautėsi apkvailinta ir esanti paklydime, bet dabar ji galėjo pamatyti tiesą Rašto eilutėse.

Ji „tai gavo“, šviesa nušvito, ir pirmą kartą ji sužinojo, kad tikėjo demonų doktrinomis ir/arba žmonių doktrinomis, o dabar ji turėjo didelę ramybę ir džiaugsmą: „Aš Tėvui iš tiesų patinku, Jis ne tik myli mane, bet aš Jam patinku, Jis tikrai gyvena manyje... wow. Aš galiu ilsėtis tame, ką turiu Jame. Aš dabar žinau, kad gyvenu atviraime danguje“.

Apšviestas – žinojimo menas

Jėšua pavertė vandenį vynu, bet nieko nepasakė apie tai, kad atkreiptų į Save dėmesį. Lygiai taip pat Jis veikia šiandien: nusižeminęs, romus, švelnus, nuolankios širdies. Bet žmonių kūniškumas nori reginių. Jų siekdami žmonės iškreipia Jo mintis. Jo mintys yra tiesiog – mintys- nematomos, ramios, apreiškiamos mums asmeniškai mūsų dvasioje – taigi būtent ten mes ir turime jų ieškoti.

Žydams 4:6 išvardina kelis krikščioniško gyvenimo elementus, 2 pirmieji: „**apšvietimas** (apreiškimo iš Tėvo turėjimas, kad Jėšua yra Viešpats), ir „paragavę dangiškos dovanos (gimę iš naujo)...“

Apšviestas. Taip pat verčiamas žodžiu „iliuminuotas“ (nušvitęs), graikiškai tai „photizo“; „phos“ reiškia „šviesa“. Tai reiškia, giliai asmens viduje prasiskverbianti šviesa, kad apšviestų apreiškimą jo dvasiai ir sielai. Tai atsitinka prieš tai, kai mes atgimstame ir veda mus pas Kristų, ir turėtų būti gyvenimo būdas, kai mes jau esame Kristuje. Mano gyvenimas vyksta pagal šitą apšvietimą – būtent čia vyksta bendravimas su Šventąja Dvasia.

Petro pareiškimas Mato 16:16, kad: „Tu esi Kristus, Gyvojo Dievo Sūnus“, buvo rezultatas to, kaip sakė Jėšua, kad Tėvas parodė Jam šį faktą. Pirmą ateina apreiškimas, po to – išpažinimo aktas.

Jėšua kalbėjo apie „apšvietimą“ Jono 6:40: „Ir tokia yra To, Kuris siuntė mane valia; kad visi kurie (1) mato Sūnų ir (2) tiki Juo, turėtų amžinąjį gyvenimą“. Visų pirma, tu ieškai Jo savo viduje, tada elgiesi pagal tai tikėdamas. Tas ieškojimas vyksta tavo dvasioje ir sieloje, ir mes visi einame per šitą apšvietimo laiką.

Jėšua tęsia 45 eilutėje, sakdamas: „Kiekvienas, (1) kuris išgirdo, ir pasimokė iš Tėvo, (2) ateina pas mane“. Tėvas pirmas pradeda veikti jūsų viduje – tai apšvietimas, ir TADA seka įtikėjimas.

Aš gyvenu dėka apšvietimo ir apšvietime –apreiškime. Tai pats svarbiausias elementas mano vaikščiojime su Tėvu. Aš noriu žinoti Jo mintis apie visus dalykus. Paulius meldėsi „apšvietimo“ Efeziečiams ir Kolosiečiams:

„Dėl to aš klaupiوسي prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, kad Jis duotų jums išminties ir apreiškimo dvasią Jo pažinimui ir jūsų supratimo akys būtų apšviestos, kad pažintumėte...“ ir „Kad jūs būtumėte pilni Dievo valios pažinimo su visa išmintimi ir dvasiniu supratimu...“ (Efeziečiams 1;15-18. Kol:1-9)

Tai 2 maldos, kuriomis aš dažniausiai meldžiuosi, pirma: „Už ką, arba dėl ko, Tėve, nori, kad pasimelsčiau?“ ir „Kokios tavo mintys apie tai (apie kažką mano gyvenime), Tėve?“ (Kai kažkas išreiškia savo nuomonę). Štai dėl ko, aš dažniausiai meldžiuosi.

Atmetimas mūsų kelių ir minčių bei priėmimas Jo pakvietimo vaikščioti Jo aukštesniais keliais ir mintimis Izaijo 55 skyriuje, reiškia apšvietimą ir priėmimą apreiškimo, o tada mūsų minčių pakeitimą Jo mintimis. Tai reiškia pasikeitimą, pertvarkymą to, kuo mes tikime ir kodėl tikime. Tai reiškia eiti prieš populiaros surinkimo kultūros tėkmę, jei ji nemąsto taip, kaip Jis.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 6 (2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

Tai negali įvykti tik dėl raidės pažinimo. Pažinimas Jo minčių ir kelių ateina iš asmeninio apreiškimo – tikro Jo pažinimo, kai leidžiame Jo Gyvenimui mus pakeisti iš vidaus... kitą savaitę, kaip tai padaryti, nes šiandien aš jau išnaudojau formato limitą... iki tada.

Laiminu visus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Kaip mąsto Tėvas ir Viešpats. 4 dalis

John Fenn, 2014 m. vasario mėn. 8 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Kaip vaikščioti pagal Jo mintis

Noriu supažindinti jus su dabartine savo gyvenimo situacija, kad pateikčiau jums pavyzdį, kaip sužinoti Tėvo mintis dėl konkretaus dalyko, užuot pasidalinus eilute ir skyriumi. Kartais iš pasakojimo galima išvelgti kažką daugiau.

Kieme už mūsų namo yra didelis, bet labai senas ažuolas. Jo aukštis pagal Oklahomos standartus yra apie 40' (12 m) su kamienu, kuris prie žemės yra apie 3' (1 m). Kai kurios nudžiūvę šakos palinkę virš sūpuoklių, kur žaidžia mūsų anūkai, ir jeigu jos nukristų ne ta kryptimi, jos patektų ant garažo ir į mūsų daržą, taigi jas reikia nukirsti.

Aš mažčiau gal reikėtų pasamdyti medžių pjovimo tarnybą, bet tai kainuotų \$1000, taigi aš nukreipiau dėmesį giliai į savo dvasią, norėdamas sužinoti, ką apie tai galvoja Tėvas. Jeigu Jis duotų man tuos papildomus \$1000, ar aš samdyčiau juos atlikti darbą?

Pirmas žingsnis, kaip sužinoti Jo mintis apie gyvenimo situaciją: daryk viską, ką gali natūraliai, visų pirma tai, kas yra tavo valdžioje. Aš svarsčiau, jei turėčiau tuos \$1000, aš neišleisčiau tų pinigų medžių pjovimo tarnybai, nes mes taupome pinigus įrengti Chriso kambariui su lova pritaikyta neįgaliajam ir voniai. Taigi aš turiu būti sąžiningas savo širdies ir Jo atžvilgiu, sakydamas: „Tėve, jeigu aš turėčiau \$1000, aš išleisčiau juos rekonstrukcijai, o ne židinio malkoms, taigi nenoriu varginti, ir be to, Tu žinai, kad man patinka kirsti medžius.“

Kad viskas būtų iki galo aišku, man tikrai patinka pjauti medžius židiniui. Faktiškai mes turime namuose tokią taisyklę, kad Barbara dalyvaus, kiekvieną kartą man genint medžius, ir tai nuo mūsų santuokos pradžios, kai reikėjo nugėnti medį, kuris buvo taip išsišakojęs, jog atrodė, kaip 1968 metais hipis iš San Francisko, bet kai aš jį apgenėjau, jis panašėjo į jūrų laivyno armijos naujoką. Barbara buvo pasibaisėjusi, aš paaiškinau: „jis ataug“, ir nuo tos dienos įsigalėjo taisykle: Barbara visada dalyvaus medžių genėjimo metu.

Taigi, ką tu galvoji?

Aš paklausiau Jį: „Ką tu galvoji apie tai? Ar tu padėsi man nuversti jį saugiai, kad niekam ir man pačiam nepakenktų?“ Aš nieko neišgirdau, bet nejaučiau: „patikrink dar“, arba „susilaikyk“ arba sielvarto giliai savo dvasioje, ir aš pakankamai vaikščiojau su Juo, kad žinočiau, jog tai reikšia tęsti naudojant natūralų supratimą. Aš meldžiuosi dvasioje/Dvasioje, kai visa tai darau, bet neprarandu budrumo, kai bendrauju su Juo, mano protas susitelkia į tai, kas vyksta dvasioje.

Taigi, turėdamas pasirinkimą – pasamdyti žmones, kad nupjautų, ir neturėdamas jokio tiesioginio žodžio iš Jo, kad to nedaryti, aš pradėjau ieškoti Tėvo išminties, kaip aš galėčiau jį nuversti.

Šakos

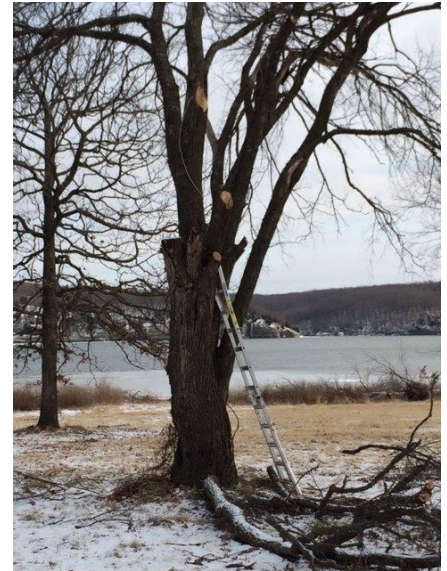
Nuotraukoje jūs galite matyti šviežias nuopjovas, 3 dideles šakas ant namo krašto ir kitas šakas kitame šone. Aš meldžiausi dėl to medžio mėnesiais, sutelkdamas į jas dėmesį savo prote ir dvasioje, žiūrėjęs į jas ir sakiau: „Tėve, leisk man sužinoti Tavo mintis apie šio medžio nukirtimą“, ir „ir leisk man žinoti dieną, kurią Tu numatei, kad medis būtų nupjautas saugiai.“

Tokios mintys: „Ar mano gyvybės draudimo pakaks Barbarai, jei tai darydamas žūsiu?“ prabėgo mano galvoje, kartu su scenarijumi: „O kas bus, jeigu jos nukris ant garažo. O kas, jei jos nukris į daržą? O jeigu Barbara sukurs filmą, apie įvykius kieme, filmą apie tai, kaip John kerta medį ir parodys visiems? Įvairūs dalykai prabėgo mano galvoje, bandžiau apsvarstyti kiekvieną atvejį, visus galimus scenarijus, ir jeigu nors vienas iš šitų scenarijų būtų gavęs patvirtinimą mano dvasioje, gerą ar blogą, aš būčiau liovėsis toliau tyrinėti, bet aš nieko negavau, taigi turėjau vadovautis savo sprendimais ir su pasitikėjimu judėti į priekį.

Aš taip pat pasakiau Tėvui, kad nenoriu jo kirsti, kai temperatūra minusinė, nes instrumentai geriau dirba, kai šilčiau, ir aš nenoriu peršalti, ir nenoriu, kad būtų vėjuota, taigi aš paprašiau Jį parinkti ramią dieną, kai temperatūra maždaug 50 laipsnių (10C).

Praėjo mėnesiai

Aš susitelkiau į savo dvasią bandydamas pajusti, ar Jis turi apie tai, kokias nors mintis, bet nieko negavau, tik tylą. Taigi aš žinojau, kad reikia laukti teisingos dienos, kol jausiu tikrą ramybę savo dvasioje.

Dažnai Jis tyli, nes neturi specialių minčių tuo klausimu, ir atsakymas yra tiesiog prieš mus, nes mes natūraliai žinome, ką turime daryti, netgi jeigu tai sunkus sprendimas. Aš sutikau žmonių, kurie atmetė gydytojų nurodymus, verslo sutartis, sąskaitas ir kitus skausmingus dalykus, nes jie negalėjo gauti nei vienos idėjos iš Tėvo, nesuvokdami, kad paprastai tai reiškia, jog mes turime daryti tai, ką galime daryti natūraliai vaikščiodami su Juo, žingsnis po žingsnio darydami sprendimus, drauge kai mes einame. Kartais mes esame labai linkę laukti, taip kaip aš tada.

Vėl apie medį

Prote aš darbavausi kurdamas planą, kaip kirsiu medį ir kokį instrumentą naudosi kiekviename etape. Galiausiai aš pamačiau orų prognozę, pajutau savo dvasioje, kad tinkama diena artėja, ir dėl to turėjau ramybę.

Aš turėjau nuimti sūpuokles pakabintas žaisti anūkams, kai jie apsilanko, tai aš ir padariau, tada aš pradėjau dirbti su šakomis. Pirmos 2 nusileido ten, kur aš norėjau, ir dabar aš nukreipiau savo akis į viršutinę šaką.

Aš turėjau elektrinį pjūklą su 9 inčų (23 cm) grandinės juosta 9' (3m) strypo gale. Mano ūgis 6'6" (2m) ir aš atrėmiau kopėčias į medį, jomis aš užkopiau maždaug 6' (1,8m). Taigi, jūs suprantate – aš esu 2 metrų ūgio ir plius kopėčios, ištiesus mano kūną ir rankas, laikant iškėlus pjūklo rankeną link viršutinės šakos, kurią jūs galite matyti nuotraukoje, tai maždaug 20' (6,5m) virš žemės.

Barbara norėjo sodinti gėlių svogūnėlius, bet akies krašteliu aš mačiau, ji kūrė dokumentinį filmą, ir tai, jeigu jūs ją pažįstate, jai visiškai normalu, nes ji mėgsta viską filmuoti. Šaunu, kai viskas veikia kaip laikrodys, bet taip nevyko tą dieną. Ar tikrai man patiko, kad ji viską nufilmavo?! Juokinga.

Šaka buvo maždaug 1' (30cm) storio, ir pjūklas sudarė maždaug 2/3 jos. Taigi aš nupjoviau jos dalį, bet turėjau perkelti kopėčias į kitą medžio pusę (nuotrauka) ir bandyti nupjauti kas liko.

Suspaudimas

Kai pjoviau šaką, ji šiek tiek sulinko, suspausdama pjūklo ašmenis; šaka pilnu svoriu nusmuko ir užpildė tą tarpą kurį padariau pjaudamas. Ir ji pakibo 20' virš žemės. Aš negalėjau patikėti. Man teko patirti, kai grandininiai pjūklai pjanant medžius šitaip istrigdavo, bet paprastai tu gali bandyti ištraukti pjūklą arba įkišti pleištą taip, kad tarpas šiek tiek prasiplėstų, bet tai buvo 20' (6.5m) virš žemės ir todėl buvo neįmanoma ištraukti pjūklo.

Buvo 5 val. po vidurdienio, saulė leidosi žemyn ir mano jėgos seko. Aš žinojau, kaip įvykdavo nelaimingi atsitikimai, kai žmogus pavargdavo, o aš taip ir jaučiausi. Taigi aš pasakiau: „Viskas!“ Šiai dienai pakaks. Aš pasakiau: „Tėve, aš padariau viską, ką galėjau padaryti ir štai dabar mano pjūklas kabo 20' virš žemės. Tau beliko tik nuleisti šaką žemyn, nes aš padariau viską, ką galėjau. Ačiū.“ Ir viskas.

Buvo juokinga žiūrėti pro langą ir matyti pjūklą įstigusį šakoje besileidžiančios saulės fone (ir ačiū Barbarai, mes turime video - to rodymą), su strypu ištiestu 9', bet vis dar 10' virš žemės. Barbara

paklausė: „Kaip galvoji, jį nukabinti?“ Aš pasakiau: „Aš nežinau, tai Tėvo reikalas. Aš melsiuosi dėl to ir pažiūrėsime, ar Jis turi tam sprendimą, bet dabar aš einu praustis į dušą.“

Prisiminimai apie 5 valandas, šiek tiek prieš 22 val. Aš skaičiau lovoje, o Barbara svetainėje taip pat skaitė, man skaudėjo visus raumenis po dienos darbo ir jau norėjau gesinti šviesą. Staiga pasigirdo užiantis vėjas lauke, ir šakelės bei gilės pradėjo atakuoti namo stogą kitoje pusėje... Staiga mes išgirdome garsų TRAKŠT ir lūžimo garsą. Barbara sušuko: „Manau, kad čia nulūžo tavo šaka! Aš pasakiau: „Taip, aš spėju, kad būtent taip Tėvas nusprendė išlaisvinti mano įstrigusį pjūklą – Jis pats nuleido Jį ant žemės“.

Kai prašvito, aš apžiūrėjau plotą: šaka gulėjo būtent toje vietoje, kur aš norėjau, kad ji nukristų, ir mano pjūklas gulėjo šalia, taip lyg aš būčiau išsiblaškęs jį ten užmiršęs ir palikęs. Jis net nebuvo įlinkęs nuo kritimo. „Ačiū Tėve, dabar leisk man sužinoti, kada laikas nukirsti visą medį.“ Medis taip ir stovi, laukdamas Tėvo dienos, kad būtų nukirstas.

Tikiuosi, kad mano pasakojimas jus palaimins ir suteiks įžvalgą.

Laiminu visus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com